

и не гò причестила престѣа Бѣа; амь мѹ рекла: Ова ѣ пища тѣло сна моегò, и се причестѹе, кой пошти до Ова време, и се ѡчистватѹ ѡ грѣхъ, а ты не поштишь, и какѹ можешь, да се причестишь Овой хлѣбъ; а Онъ рече: да мѣ ѡбрише малѹ аггъа со стѣи той оубрѣс: Говори мѹ мѣи Бжѣа: Якъ сакашь, да тѣ ѡбрише, да се трѣдишь, какѹ дрѣгите, цò се трѣдатѹ: Зацò Они се изпотѣни ѡ рабòта; за това ги брише, а ты поштѹ не машь; какѹ да тѣ ѡбришатѹ аггъа? Когà чѣлз това, се оуплашилз, и ѡишелз при игѹмена, мѹ казалз сѣ, цò видѣлз; говори мѹ стѣи Савва: Това си видѣлз за ради ты да се исправишь: зацò братѣа сѣ достòйны; за това, и Онъ ѡ тогива фаналз, да рабòти, и се оучинилз какѹ и дрѣгите братѣа; Бгѹ нашемѹ слава.

☉ родившей Отроча черно, со Отрочатемъ Бѣею спасѣна;

Ч Ъ Д О, 26.

Оу мѣсто зовомо Нарна, тамѹ течѣ велика рѣка, оу това селò былз ѣденъ члѣкъ когатѹ, ималъ многѹ измекари и ималъ ѣденъ арапинъ, многѹ време мѹ рабòтилз и гò миловалз Господарò, и родила жената мѹ дѣте црѣно какѹ арапинъ, а жена была чѣстна чѣста; не ходила сосъ дрѣгъ мѹжъ, салтѹ со своѣи; а имала голѣма млть на престѣа Бѣа; за това ѣ возлюбила и стѣа Бѣа, и оучинила млть сосъ неа, сѣте члѣцы говорила, това дѣте ѣ ѡ арапинотѹ; мѹжъ нѣзинъ не можелз, да терпи толкѹ хѣли и смѣхъ: помыслилз, да оубѣе дѣте и арапина и жената, амà Бѣа оудержала гò: знала зацò Она ѣ чѣста; реклз Онъ на жената сѣ, земь слаа жено това копиле, цò сѣ родила, иди сѣ скорѹ ѡ мой дómъ, иди, да тѣ не видатѹ мой Очи, да не тѣ оубѣамъ со мой рѣки; и ѣ фаналз